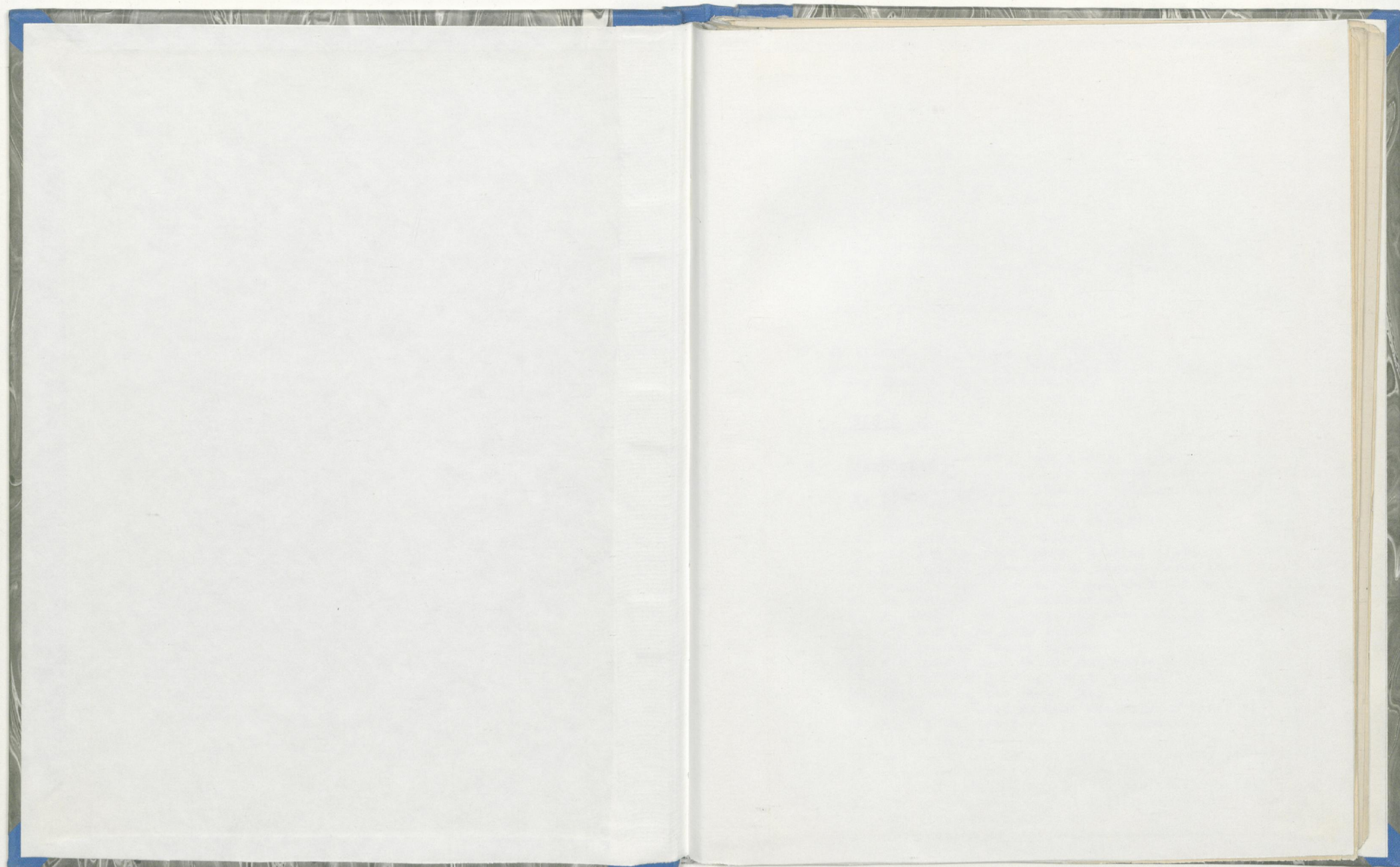

Mikrofilm K 25

Folkvisor:

I. Vaggvisor:

1. Arsenen ligger på en äker	s. 1
2. En ro på en äker	1
3. Tingen på en äker	2
4. En ro på en äker	2
5. En ro på en äker	2-3
6. En ro på en äker	3
7. En ro på en äker	3
8. En ro på en äker	3
9. En ro på en äker	3-4
10. En ro på en äker	4
11. En ro på en äker	4-5
12. En ro på en äker	5-6

II. Sjövisor:

Jakobstad	9-11
P. Stade 1888	11-13
1. En ro på en äker	13-14
2. En ro på en äker	14-15
3. En ro på en äker	15-16
4. En ro på en äker	16-17
5. En ro på en äker	17-18
6. En ro på en äker	18-19
7. En ro på en äker	19-20
8. En ro på en äker	20-21
9. En ro på en äker	21-22
10. En ro på en äker	22-23
11. En ro på en äker	23-24
12. En ro på en äker	24-25
13. En ro på en äker	25-26
14. En ro på en äker	26-27
15. En ro på en äker	27-28
16. En ro på en äker	28-29
17. En ro på en äker	29-30
18. En ro på en äker	30-31
19. En ro på en äker	31-32
20. En ro på en äker	32-33
21. En ro på en äker	33-34
22. En ro på en äker	34-35
23. En ro på en äker	35-36
24. En ro på en äker	36-37
25. En ro på en äker	37-38
26. En ro på en äker	38-39
27. En ro på en äker	39-40
28. En ro på en äker	40-41
29. En ro på en äker	41-42
30. En ro på en äker	42-43
31. En ro på en äker	43-44
32. En ro på en äker	44-45
33. En ro på en äker	45-46
34. En ro på en äker	46-47
35. En ro på en äker	47-48
36. En ro på en äker	48-49
37. En ro på en äker	49-50
38. En ro på en äker	50-51
39. En ro på en äker	51-52
40. En ro på en äker	52-53
41. En ro på en äker	53-54
42. En ro på en äker	54-55
43. En ro på en äker	55-56
44. En ro på en äker	56-57
45. En ro på en äker	57-58

Innehållsförteckning till samling 5. Jakobstad, P. Stade, 1888.

Mikrofilm K 25

Folkvisor:

I. Vaggvisor:

1. Brasan brinner tunnan rinner	s. 1
2. Ro ro till skären	1
3. Tipporna små svarta och grå	2
4. Kråkan sitter på taket	2
5. Ro ro till fiskens skär	2-3
6. Små poika på Strandå	3
7. Kråkan satt på lingonkvist	3
8. Ro ro runt omkring	3
9. Tuss lull litet barn	3-4
10. Tuss lull litet barn	4
11. Gesällvisa. Nu står jag på min resa	4-5
12. Krigsmarsch för finska gardets afmarsch till Turkiet. Hurra kamrater för Finlands fana	5-7

II. Sjömansvisor:

13. Vår längtan står till nordens kalla strand	9-11
14. Kanske du tryck en anna till din sida	11-13
15. Vårt skepp börjar löpa med dejelig fart	13-14
16. När stormen över havet flyger	14-15
17. Shart är förbi de glada ungdomsår	15-18
18. Vid linden en augustikväll	18-20
19. När jag som alla andra på havet segla må	20-21
20. O du glada sjöman när du lämnat detta land	21-23
21. En afton jag spatserade med ensammer gång	23-24
22. En oro hvälfver i mitt bröst	24-27
23. En lantman han plöjer sin åker och äng	27-30
24. Fly min julle från strand	30-35
25. Min far han var en sjöman	35-36
26. Att sjöman vara det är ett muntert liv	36-37
27. Vi styr vår kurs mot kalla nord	37-38
28. Adjö farväl för sista gång	39-40
29. Långt från mitt älskade fosterlands stränder	41-42
30. Hvar blommande tärna på främmandekust	42-43
31. I Stralsborg der bodde en adelsman så rik	43-47
32. Jag minns ett land der jag som barn har lefvat	48-49
33. Åt hafvet från den lugna stranden	49-51
34. Du rest från mig och lemnat mig på stranden	51-52
35. Såg du det hvita seglet fyllt med vind	52-55
36. Jag icke längre dröja får	55-56
37. När kvällen kommer går man ut att dricka	56-57
38. Ack hören i sjöman som plöjen	57-59

Folkvisor:

I. Vaggvisor:

1. Hrasan brinner lannan rinner
2. Ro to till skären
3. Topporna såg svarra och grå
4. Kråkan sitter på taket
5. Ro to till fiskens skär
6. Små pojkar på stranden
7. Kråkan satt på lingskviset
8. Ro to runt omkring
9. Tass lull lull barn
10. Tass lull lull barn

11. Gesällvisas. Nu står jag på min resa
12. Krigsmarsch för finska garnets marsch till Turkiet.
13. Huru kamrater för Finlanda lann

II. Sjömansvisor:

13. Vår lantman står till nordens kalla strand
14. Känka du ljok en ännu till din sida
15. Vårt skopp börjar löpa med detelig fart
16. När stormen över havet ligger
17. Shert är lördi de glada ungdomar
18. Vid linden en augustinavall
19. När jag som alla andra på havet segla må
20. O du glada sjöman när du lämnat detta land
21. En alfön jag spatserade med ensemmer gång
22. En oro hälvver i mitt bröst
23. En lantman han piggar sin åker och ång
24. Fly min följ till strand
25. Min lär han var en sjöman
26. Att sjöman vara det är ett manligt liv
27. Vi står vår kurs mot kalla Norden
28. Adjo larval för steta gång
29. Längst från mitt ålskade fösterlands stranden
30. Hvar blommande träna på frimmandekust
31. I Stralsborg der bodde en adelsman så rik
32. Jag minns ett land der jag som barn har levt
33. Åt halvvet från den lugna stranden
34. Du rest från mig och följat mig på stranden
35. Säg du det bästa seglet lull med vind
36. Jag icke längre dröja får
37. När kvällen kommer får man ut ett dricka
38. Och hören i sjöman som piggen

fort. på innehållsförteckning till samling 5.

III. Kärleksvisor:

39. En jägare gick ut att jaga s. 61-63
40. Sofi vill du en vandring med mig göra 63-64
41. Hören i unga gossar som här ogifta gå 64-67
42. Den sköna Emma tröstlös låg 67-74
43. Sex vintrar förgått och fritt ser jag dig åter 74-75
44. Karolina du min hjärtans vän 76-78
45. Hjärtat klappar i mitt bröst 78-84
46. Jag älskar dig kär vännen min 84-85
47. För ditt väl mitt trogna hjärta ömmar 85-86
48. I lunden i lunden hur härligt är ej der 86-87
49. O flicka du som ensam synes dröja 88-89

N° 3.

Jakobstad.
P. Stade den 20 december 1888.

49 folkvisor.

89 pag.

fort. på innehållsförteckning till samling 2.

III. Karlsvisor:

39. En jägare gick ut att jaga
40. Sol vill du en vandring med mig göra
41. Hörn i natta kossar som har sig till
42. Den sköna Emma tröstlös lög
43. Den vintern förtäkt och fritt ser jag dig åter
44. Karolina du min hjärtans vän
45. Hjärtat klappat i mitt bröst
46. Jag älskar dig kär vännen min
47. För ditt val mitt trogne hjärta ömmar
48. I lunden i lunden har närligt är ej det
49. O flicka du som ensam synes dröja
- 83-84
85-86
86-87
87-88
88-89
89-90
90-91
91-92
92-93
93-94
94-95
95-96
96-97
97-98
98-99
99-100
100-101
101-102
102-103
103-104
104-105
105-106
106-107
107-108
108-109
109-110
110-111
111-112
112-113
113-114
114-115
115-116
116-117
117-118
118-119
119-120
120-121
121-122
122-123
123-124
124-125
125-126
126-127
127-128
128-129
129-130
130-131
131-132
132-133
133-134
134-135
135-136
136-137
137-138
138-139
139-140
140-141
141-142
142-143
143-144
144-145
145-146
146-147
147-148
148-149
149-150
150-151
151-152
152-153
153-154
154-155
155-156
156-157
157-158
158-159
159-160
160-161
161-162
162-163
163-164
164-165
165-166
166-167
167-168
168-169
169-170
170-171
171-172
172-173
173-174
174-175
175-176
176-177
177-178
178-179
179-180
180-181
181-182
182-183
183-184
184-185
185-186
186-187
187-188
188-189
189-190
190-191
191-192
192-193
193-194
194-195
195-196
196-197
197-198
198-199
199-200
200-201
201-202
202-203
203-204
204-205
205-206
206-207
207-208
208-209
209-210
210-211
211-212
212-213
213-214
214-215
215-216
216-217
217-218
218-219
219-220
220-221
221-222
222-223
223-224
224-225
225-226
226-227
227-228
228-229
229-230
230-231
231-232
232-233
233-234
234-235
235-236
236-237
237-238
238-239
239-240
240-241
241-242
242-243
243-244
244-245
245-246
246-247
247-248
248-249
249-250
250-251
251-252
252-253
253-254
254-255
255-256
256-257
257-258
258-259
259-260
260-261
261-262
262-263
263-264
264-265
265-266
266-267
267-268
268-269
269-270
270-271
271-272
272-273
273-274
274-275
275-276
276-277
277-278
278-279
279-280
280-281
281-282
282-283
283-284
284-285
285-286
286-287
287-288
288-289
289-290
290-291
291-292
292-293
293-294
294-295
295-296
296-297
297-298
298-299
299-300
300-301
301-302
302-303
303-304
304-305
305-306
306-307
307-308
308-309
309-310
310-311
311-312
312-313
313-314
314-315
315-316
316-317
317-318
318-319
319-320
320-321
321-322
322-323
323-324
324-325
325-326
326-327
327-328
328-329
329-330
330-331
331-332
332-333
333-334
334-335
335-336
336-337
337-338
338-339
339-340
340-341
341-342
342-343
343-344
344-345
345-346
346-347
347-348
348-349
349-350
350-351
351-352
352-353
353-354
354-355
355-356
356-357
357-358
358-359
359-360
360-361
361-362
362-363
363-364
364-365
365-366
366-367
367-368
368-369
369-370
370-371
371-372
372-373
373-374
374-375
375-376
376-377
377-378
378-379
379-380
380-381
381-382
382-383
383-384
384-385
385-386
386-387
387-388
388-389
389-390
390-391
391-392
392-393
393-394
394-395
395-396
396-397
397-398
398-399
399-400
400-401
401-402
402-403
403-404
404-405
405-406
406-407
407-408
408-409
409-410
410-411
411-412
412-413
413-414
414-415
415-416
416-417
417-418
418-419
419-420
420-421
421-422
422-423
423-424
424-425
425-426
426-427
427-428
428-429
429-430
430-431
431-432
432-433
433-434
434-435
435-436
436-437
437-438
438-439
439-440
440-441
441-442
442-443
443-444
444-445
445-446
446-447
447-448
448-449
449-450
450-451
451-452
452-453
453-454
454-455
455-456
456-457
457-458
458-459
459-460
460-461
461-462
462-463
463-464
464-465
465-466
466-467
467-468
468-469
469-470
470-471
471-472
472-473
473-474
474-475
475-476
476-477
477-478
478-479
479-480
480-481
481-482
482-483
483-484
484-485
485-486
486-487
487-488
488-489
489-490
490-491
491-492
492-493
493-494
494-495
495-496
496-497
497-498
498-499
499-500
500-501
501-502
502-503
503-504
504-505
505-506
506-507
507-508
508-509
509-510
510-511
511-512
512-513
513-514
514-515
515-516
516-517
517-518
518-519
519-520
520-521
521-522
522-523
523-524
524-525
525-526
526-527
527-528
528-529
529-530
530-531
531-532
532-533
533-534
534-535
535-536
536-537
537-538
538-539
539-540
540-541
541-542
542-543
543-544
544-545
545-546
546-547
547-548
548-549
549-550
550-551
551-552
552-553
553-554
554-555
555-556
556-557
557-558
558-559
559-560
560-561
561-562
562-563
563-564
564-565
565-566
566-567
567-568
568-569
569-570
570-571
571-572
572-573
573-574
574-575
575-576
576-577
577-578
578-579
579-580
580-581
581-582
582-583
583-584
584-585
585-586
586-587
587-588
588-589
589-590
590-591
591-592
592-593
593-594
594-595
595-596
596-597
597-598
598-599
599-600
600-601
601-602
602-603
603-604
604-605
605-606
606-607
607-608
608-609
609-610
610-611
611-612
612-613
613-614
614-615
615-616
616-617
617-618
618-619
619-620
620-621
621-622
622-623
623-624
624-625
625-626
626-627
627-628
628-629
629-630
630-631
631-632
632-633
633-634
634-635
635-636
636-637
637-638
638-639
639-640
640-641
641-642
642-643
643-644
644-645
645-646
646-647
647-648
648-649
649-650
650-651
651-652
652-653
653-654
654-655
655-656
656-657
657-658
658-659
659-660
660-661
661-662
662-663
663-664
664-665
665-666
666-667
667-668
668-669
669-670
670-671
671-672
672-673
673-674
674-675
675-676
676-677
677-678
678-679
679-680
680-681
681-682
682-683
683-684
684-685
685-686
686-687
687-688
688-689
689-690
690-691
691-692
692-693
693-694
694-695
695-696
696-697
697-698
698-699
699-700
700-701
701-702
702-703
703-704
704-705
705-706
706-707
707-708
708-709
709-710
710-711
711-712
712-713
713-714
714-715
715-716
716-717
717-718
718-719
719-720
720-721
721-722
722-723
723-724
724-725
725-726
726-727
727-728
728-729
729-730
730-731
731-732
732-733
733-734
734-735
735-736
736-737
737-738
738-739
739-740
740-741
741-742
742-743
743-744
744-745
745-746
746-747
747-748
748-749
749-750
750-751
751-752
752-753
753-754
754-755
755-756
756-757
757-758
758-759
759-760
760-761
761-762
762-763
763-764
764-765
765-766
766-767
767-768
768-769
769-770
770-771
771-772
772-773
773-774
774-775
775-776
776-777
777-778
778-779
779-780
780-781
781-782
782-783
783-784
784-785
785-786
786-787
787-788
788-789
789-790
790-791
791-792
792-793
793-794
794-795
795-796
796-797
797-798
798-799
799-800
800-801
801-802
802-803
803-804
804-805
805-806
806-807
807-808
808-809
809-810
810-811
811-812
812-813
813-814
814-815
815-816
816-817
817-818
818-819
819-820
820-821
821-822
822-823
823-824
824-825
825-826
826-827
827-828
828-829
829-830
830-831
831-832
832-833
833-834
834-835
835-836
836-837
837-838
838-839
839-840
840-841
841-842
842-843
843-844
844-845
845-846
846-847
847-848
848-849
849-850
850-851
851-852
852-853
853-854
854-855
855-856
856-857
857-858
858-859
859-860
860-861
861-862
862-863
863-864
864-865
865-866
866-867
867-868
868-869
869-870
870-871
871-872
872-873
873-874
874-875
875-876
876-877
877-878
878-879
879-880
880-881
881-882
882-883
883-884
884-885
885-886
886-887
887-888
888-889
889-890
890-891
891-892
892-893
893-894
894-895
895-896
896-897
897-898
898-899
899-900
900-901
901-902
902-903
903-904
904-905
905-906
906-907
907-908
908-909
909-910
910-911
911-912
912-913
913-914
914-915
915-916
916-917
917-918
918-919
919-920
920-921
921-922
922-923
923-924
924-925
925-926
926-927
927-928
928-929
929-930
930-931
931-932
932-933
933-934
934-935
935-936
936-937
937-938
938-939
939-940
940-941
941-942
942-943
943-944
944-945
945-946
946-947
947-948
948-949
949-950
950-951
951-952
952-953
953-954
954-955
955-956
956-957
957-958
958-959
959-960
960-961
961-962
962-963
963-964
964-965
965-966
966-967
967-968
968-969
969-970
970-971
971-972
972-973
973-974
974-975
975-976
976-977
977-978
978-979
979-980
980-981
981-982
982-983
983-984
984-985
985-986
986-987
987-988
988-989
989-990
990-991
991-992
992-993
993-994
994-995
995-996
996-997
997-998
998-999
999-1000
1000-1001
1001-1002
1002-1003
1003-1004
1004-1005
1005-1006
1006-1007
1007-1008
1008-1009
1009-1010
1010-1011
1011-1012
1012-1013
1013-1014
1014-1015
1015-1016
1016-1017
1017-1018
1018-1019
1019-1020
1020-1021
1021-1022
1022-1023
1023-1024
1024-1025
1025-1026
1026-1027
1027-1028
1028-1029
1029-1030
1030-1031
1031-1032
1032-1033
1033-1034
1034-1035
1035-1036
1036-1037
1037-1038
1038-1039
1039-1040
1040-1041
1041-1042
1042-1043
1043-1044
1044-1045
1045-1046
1046-1047
1047-1048
1048-1049
1049-1050
1050-1051
1051-1052
1052-1053
1053-1054
1054-1055
1055-1056
1056-1057
1057-1058
1058-1059
1059-1060
1060-1061
1061-1062
1062-1063
1063-1064
1064-1065
1065-1066
1066-1067
1067-1068
1068-1069
1069-1070
1070-1071
1071-1072
1072-1073
1073-1074
1074-1075
1075-1076
1076-1077
1077-1078
1078-1079
1079-1080
1080-1081
1081-1082
1082-1083
1083-1084
1084-1085
1085-1086
1086-1087
1087-1088
1088-1089
1089-1090
1090-1091
1091-1092
1092-1093
1093-1094
1094-1095
1095-1096
1096-1097
1097-1098
1098-1099
1099-1100
1100-1101
1101-1102
1102-1103
1103-1104
1104-1105
1105-1106
1106-1107
1107-1108
1108-1109
1109-1110
1110-1111
1111-1112
1112-1113
1113-1114
1114-1115
1115-1116
1116-1117
1117-1118
1118-1119
1119-1120
1120-1121
1121-1122
1122-1123
1123-1124
1124-1125
1125-1126
1126-1127
1127-1128
1128-1129
1129-1130
1130-1131
1131-1132
1132-1133
1133-1134
1134-1135
1135-1136
1136-1137
1137-1138
1138-1139
1139-1140
1140-1141
1141-1142
1142-1143
1143-1144
1144-1145
1145-1146
1146-1147
1147-1148
1148-1149
1149-1150
1150-1151
1151-1152
1152-1153
1153-1154
1154-1155
1155-1156
1156-1157
1157-1158
1158-1159
1159-1160
1160-1161
1161-1162
1162-1163
1163-1164
1164-1165
1165-1166
1166-1167
1167-1168
1168-1169
1169-1170
1170-1171
1171-1172
1172-1173
1173-1174
1174-1175
1175-1176
1176-1177
1177-1178
1178-1179
1179-1180
1180-1181
1181-1182
1182-1183
1183-1184
1184-1185
1185-1186
1186-1187
1187-1188
1188-1189
1189-1190
1190-1191
1191-1192
1192-1193
1193-1194
1194-1195
1195-1196
1196-1197
1197-1198
1198-1199
1199-1200
1200-1201
1201-1202
1202-1203
1203-1204
1204-1205
1205-1206
1206-1207
1207-1208
1208-1209
1209-1210
1210-1211
1211-1212
1212-1213
1213-1214
1214-1215
1215-1216
1216-1217
1217-1218
1218-1219
1219-1220
1220-1221
1221-1222
1222-1223
1223-1224
1224-1225
1225-1226
1226-1227
1227-1228
1228-1229
1229-1230
1230-1231
1231-1232
1232-1233
1233-1234
1234-1235
1235-1236
1236-1237
1237-1238
1238-1239
1239-1240
1240-1241
1241-1242
1242-1243
1243-1244
1244-1245
1245-1246
1246-1247
1247-1248
1248-1249
1249-1250
1250-1251
1251-1252
1252-1253
1253-1254
1254-1255
1255-1256
1256-1257
1257-1258
1258-1259
1259-1260
1260-1261
1261-1262
1262-1263
1263-1264
1264-1265
1265-1266
1266-1267
1267-1268
1268-1269
1269-1270
1270-1271
1271-1272
1272-1273
1273-1274
1274-1275
1275-1276
1276-1277
1277-1278
1278-1279
1279-1280
1280-1281
1281-1282
1282-1283
1283-1284
1284-1285
1285-1286
1286-1287
1287-1288
1288-1289
1289-1290
1290-1291
1291-1292
1292-1293
1293-1294
1294-1295
1295-1296
1296-1297
1297-1298
1298-1299
1299-1300
1300-1301
1301-1302
1302-1303
1303-1304
1304-1305
1305-1306
1306-1307
1307-1308
1308-1309
1309-1310
1310-1311
1311-1312
1312-1313
1313-1314
1314-1315
1315-1316
1316-1317
1317-1318
1318-1319
1319-1320
1320-1321
1321-1322
1322-1323
1323-1324
1324-1325
1325-1326
1326-1327
1327-1328
1328-1329
1329-1330
1330-1331
1331-1332
1332

Pagg-visor.

N° 1.

Brasan brinner ^{top}
 Tunnan rinner
 Friare komma till gäla
 Höga hästar
 Hörgyllda västar
 Silkes nåddukar
 Spanska perukar
 Fåna hurtiga herrar.

N° 2.

Ro ro till skären ^{top}
 Åsta plocha baren
 Hallon smultron & äkerbär
 Plocken så mycket så mycket som baten bär
 Ro hem till gårdde
 Åsta skjut i gårdde.

N° 3.

Tipporna små ^{kop. n}
 Svarta och grå
 Trippa på stena
 Med aprackliga (chacka) ~~protiga~~ bena.
 Gamla och grå
 Orkar illa gå
 Men gåder ändå.

N° 4.

Kräkan sitter på taket ^{kop. n}
 Gjunger för sina små unger
 Svart skall vi fara till vintern
 Vi fryser om våra små fötter
 Vi skall fara till Värmland
 Kopa skor med granna band
 Och der skall vi bo äfver vintern

N° 5.

Ro ro till fiskens skar ^{kop. n}
 Många fiskar får vi der
 Låten god faddan stor
 Knip an i nacken

Kast an i backen
 Spara till Jul och till Påskan.

N° 6

Små poika på Stranda ^{kop. n}
 Nå måla kappa i handa
 Små flickor på backa
 Kappa bära i vacka.

N° 7.

Kräkan satt på lingonqvist ^{kop. n}
 Allt hvad hon så så var ^{sa} så vitt
 Hon sa' ett hon sa' tu
 Sexton skall det vara nu.

N° 8.

Ro ro rundt ombring ^{kop. n}
 Tvinnerna gå i räden
 Gossorna ville gifta sig
 Men flickorna har inte hagen

N° 9.

Tuss lull litet barn ^{kop. n}
 Som har så många faddrar

En land två i strand
Tjugofyra i Vester-sunde.

N° 10.

Tuss lull lilla barn ^{hop}
Björken vinkar (el. också runkar) vaggan hon går
Barnet har sovit allt sedan i går.

Gesäll-visa.

Nu står jag på min resa
Skall resa till ett annat land
Der ingen vän mig hållar
Ej räcker mig sin hand.

Min bindel den är packad.
Och passet har jag redan fått
Min mestare har mig tackat
För det goda som jag gjort.

Adjo! I stads mamseller
Adjo! min unga fästern
Adjo! i mina kamrater
Nu byder jag adjo.

5
Nu tackar jag min Gud
Jag inga små barn har
Hans ropar till sin mor
O mor hvar är min far.

Vi träffas väl en gång
På den stora salong
Der ingen känner oss
Och vi ej känner dem.

Vi träffas väl en gång
På svenska källaren
Der vi skall tomma bägaren
Och fylla den igen.

Krigsmarsch för finska gar-
det afmarsch till Turkiet.
(Afskrifven d. 24/3/91. E. Ls.)

Hurra kamrater för Finlands fana
Vi följa på troget hvar sin fanan än bär
Och detta har varit finländska seden
Från erminnes tider och så det ännu är
Sjung Finlands man hurra

För vårt fosterland så bra
När vi hurtigt sjunga går marschen lätt
och bra.

Mot Turken vi säga att låta honom veta
Att ännu i Finland finns mannamodet kvar
Derför framåt och vi visa vår styrka
Ja vi kämpa och ge med hellorna till svar
Sjung Finlands man hurra
För vårt fosterland så bra
När vi hurtigt sjunga går marschen lätt och bra.

Framåt bataljoner för Finlands gamla ära
Framåt feggre dragsman från Finlands hallar
Framåt med den fanan och land
Framåt med den fana vi trohet har svurit
Den vi gerna följa med vapen i hand
Sjung Finlands man hurra
För vårt fosterland så bra
När vi lustigt sjunga går marschen lätt och
bra.

Framåt framåt marsch det gäller nu att
strida

7
Ingen af oss svika skall hvarthän det än var
De kristna har länge för mycket fått lida
Turken vi nog visa skall att vi nu är här
Sjung Finlands man hurra
Mot Turken vi skjuta bra
Ingen af oss svika skall i knett eller fall.

Musiken har gjuder dess toner nu rullar
Ger mod uti bröstet och styrka i vår arm
När tonerna ljuda kan öfver berg och
kullar

Då skjuta vi bättre då vidgas vår barm
Sjung Finlands man hurra
Då Turken vi skjuta bra
Segra eller falla vi hurra lika bra.

Spömans visor.

(27 blad)

N° 1.

Där längtan står till nordens källa strand
 Der är min vän der är mitt fosterland
 Nu vill vi vända oss hem tillbaka
 Från vilda men och Australien.

Vårt skepp det löper lätt på vågens stig
 Hvar dag och natt jag längtar hem till dig
 Och jag är nöjd och glad som händer
 Blott vi har vind och det går fram.

Men uppå vågen är ingen rolighet
 Men uti Finland är det som jag vet
 Om jag dit kommer i nästa sommar
 Der är en stad der som jag trivs.

Det är vår lott att plöja vågen blå
 Få sällan sova men alltid klara stå

Vi gossars gossar som bor i Norden
Bör alltid hafva ett friskt hämnor

När vi var fjärran långt borta uti öst
Med flere tankar uppå vår hemort
Då tänkte jag den som vore hemma
Att njuta ngen bland vännerna.

Då vi har seglat i år och månader
Ser vi ett land vårt fosterland det är
Nu är vi kommen från fjärran länder
Att hvila oss i flickans famn.

Vi styr vårt skepp in emot en god hamn
Vi gossar ämnar oss att gå i land
Se der står flickor i en stor skara
Som vänligt räcker oss sin hand.

Vi går i land och lemna skeppet fortöjd
Vi hälsar dem från bogens vilda rymd
Nu är vi fri ifrån faror många

Och rätt nu är vår resa slut.

God-dag nu är vi kommen hem igen
Har du din kärlek icke ändrat an
Jag har ej hunnit att tänka sådant
Fast Du har varit så länge bort

Kom följ med mig vi binda oss en krens
Och sen så går vi dit som de ha dans
En vals vi tager och sen vi fyller
Ett glas och skål för flickor all.

N° 2.

Kanske du tryckt en annan till din sida
Kanske du klappat har en annans kind
Men gifve Gud den dag ej må framstrida
Jag förmä dig ej mera vara min

Öfverika säg din gäl din ötra väjen
Har någon även lockat dig från mig

Lä se dig om när du bland gassar dvärgis
Om någon är så äm som jag mot dig.

Lys måne lys om någon från det höga
Som ur sin dvala vaknat upp igen
O flicka lägg bort tankarna du lysar
Och fly tillbaka till din trogna vän.

Adjo farväl min hildla älskarinna
Jag har ej tid att längre dröja här
Ty skeppet ligger redan segelfärdigt
Och vår kapten han kallar oss om bord.

Vi hispa våra ankar ifrån botten
Och kittingen bring spelet löper rundt
Vi sträcka våra segel upp i toppen
Och skeppet svajar gencät ifrån land.

Med flaggen tager jag mitt sista afsked
Ifrån min flicka och min glada nord
En gång igen jag säkert återkommer

13
Kom till min flicka och min glada nord

Adjo farväl kanste för sista gången
Till afsked räcker jag dig nu min hand
Adjo farväl du icke finner mången
Som älskar dig så högt i lifvets land.

N° 3.

Vårt skepp börjar löpa med ohyllig fart
Och vårt marssegel sträcket i topp
Och vårt marssegel sträcket i topp.

Då står min flicka så bleknad på strand
Och hon ber för sin älskade vän
Och hon ber för sin älskade vän.

Grät ej min flicka jag kommer igen
Lä jag åter får skåda dig än
Lä jag åter får skåda dig än.

14
Då skall mitt hjärta ej gifvas åt fler
Och mitt hjärta det gifver jag dig
Och mitt hjärta det gifver jag dig.

N° 4.

När stormen öfver hafvet flyger
Och vi för under seglen gå
När vid marssegelns rundning smyger
En salta vind från himlen blå.

Då drillen och kompassen hvilat
Min säkra aldrig stödda blick
Jag suckar dock och tanken ilat
Till henne som mitt hjärta fick.

När trolos vind sig börjar skrota
Emot det attrack vi amma gå
Och bide vind vi dikt anstötat
Att brassa för att hamnen nå.

15
Då tänker jag hur ödet hästar
I hoppets segel ofta back
Omotståndligt tanken hästar
Till henne och jag suckar ack.

Men se hur hurtigt vinden rymmer
Att brassa fyrkant upp hvar man
Lasegelns massa himlen skymmer
Flakt gungar skeppet af och an

Hur skönt det är att framåt gunga
Fram af drift fri i lyckans famn
Förtjusad och jag börjar sjunga
Öf minnet af den huldade namn.

N° 5.

Inert förbi de glada ungdoms-år
Jag minns det än när jag gick hemifrån
Det är min lott som jag har fått
Att plöja hafvet blott.

16
En sjöman i sina ungdomsår
Har ut till sjö och lemner flickan då
I lunden grön lik blommor skön
Der klagar hon sin bon.

Si reser ut och lemner allt i nord
Och många har visst mera än en brud
Flera barn så små som knäpt kungä
Dem man bör tänka på.

Si seglar ut på stormigt öde haf
Der många sjöman redan fått ingraf
Vist är det nö när man ser död
Och ingen kan ge stöd.

Men skall y stormen gjort det raseri
Så har y många sjöman mist sitt lif
En storm så hard gör natten svar
När seglen sönderslår.

Inart blir det tid att jag skall redo stå

17
Jag vill ännu hem till min flicka gå
Och der vid hennes bröst ännu
Få hvila en minut.

Ach om jag hade lärkevingar små
Och kunde flyga öfver bölans blå
Hem till den strand i flickans famn
Om hon y had en an.

Mång söker mig som uti Norden bor
Men karast är ändå min gamla mor
Hon många gång mig varit här
Och varit mitt förvar.

Si sträffa hem långt fjärran ifrån syd
Till Nordens mör nu blir det sommartid
Men hennes mod är borta nu
Och bleka kinder kvar.

Hur skulle jag förskjutas från ditt bröst
När jag så länge varit dig en trost

18
Ditt hjärta brann när jag försvann
Och du tog dig en an

Adja farväl jag slutat har min sång
Men än min tid bli här i världen lång
Ty jag ej mer den dagen ser
Da jag om kärlek ber.

N° 6.

Vid linden en augusti kväll
Eline satt invid sitt fjäll
Hon såg med längtan utåt fjärden
Dit Edwin fordom styrde färdan

Hon bar en lita på sin arm
Ett troget hjärta i sin barm
Men under mörka ögnhårn
Förstulen blick sig smög i tårn

Hon sade skall Eline än

19
Fä skada har sin barndamsvän
Skall Edwin än när stormen hviner
Begravas bland de skeppsrainer.

Hon lutan ned från armen tog
Med sorgat mod dess stängar slop
Hon hordes en bergsklagan sjunga
Då ayns ett skepp på vagen gunga.

Men när hon hvita seglen såg
En aning smög i hennes hag
I hjärtat verks tusen tankar
Då skeppet redan låg för ankare.

En båt satt ut på fredlig väg
Begynte der sitt lugna lag
Men lutan henne föll från hand
Då båten styrde rakt mot land.

Med hopp och fruktan hennes bröst
Sig höjde som våg i stormig köst

Att Edvin inom få minuter
Till troget hjärta henne sluter.

N° 7.

När jag som alla andra på hafvet segla må
Så långt ifrån min hembygd på oceanen lå
Bland fremmande nationer jag ska skall mitt
brod

Forutan någon vanskas som tröstar i min nöd.

Sen kom jag ut i världen bland engelsmänner då
Ja afrikanska nigrar mitt sällskap vara må
Jag tror det var spaniorer ja danskar afvenså
Ja alla slags nationer under himmelen den lå

När jag från hemmet reste en var jag hade då
Den vannen i mitt hjärta hvar dag jag för mig såg
Men när som stormen ilar och gån mot skeppet slår
Då för jag gå till rodbet och på utkiken stå.

När vatten den här ändrat och vi fått tärna in
Då drömmar jag om henne som engång skall bli min
Men när som vi bli gurrat och seglen refras skall
Då gör jag ut på nocken och sköter om mitt kall.

En resa från Lovisa till London skulle gå
Ett brev ifrån min broder så hjärtligt jag månd på
Han sade goda broder jag dig berätta kan
Din flicka hafver hägit sig en annan fästeman.

Då tar på skepp jag hyra och sen till Spanien
går
Att ingen Finlands flicka mig mer bedraga må
Ty deras kärlek varar ju knapt en månads tid
Men är man längre borta har de förändrat sig.

N° 8.

O du glada sjöman när du lemnat detta land
För en resa omkring världen på den vilda ocean
Du är glad och förgöjd och du sjunger med fröjd

22
Och ditt hopp står till Herren uti himmelns höjd.

Ankaren hisses opp seglen sträcker upp i topp
Och en man går till rodet medan vi andra klarar opp
Och med hattarna i hand står vi glada alla man
Och ett ämt farväl vi sända till vårt kära fästerland.

Nu är allting gjort klart skeppet börjar göra fart.
Våra flickor står på stranden ser oss långsamt till bort
Och en rinnande tår uppå deras kinder smä
Och med klappande hjärta emot hemmet de gå.

Dagen lider nu till slutnatten ser förfärlig ut
Och det stormar och det tjuter i hvarendeste klut
Månen redan gått ner inga stjärnor synes mer
Stormen tilltager och vågen blifver vred.

Storm och bruvande haf skeppet lider derutaf
Och den stolte matrosen står på brädden af sin graf
Men han tröstar sig dervid att han lider ingen nod
Fast det stöget kunde göra att han låg i grafven död.

23
Men när vi engång råkat hamn i ett främmande land
Här der tusen tal med flickor med en vid och gr.

pen samn
Ovåldkommer i land o du glada gäman
Från en nödosamner resa på den vilda ocean.

Men den tiden är så kort snart så mätt vi resa bort
Emot Norden vi styra med en dejlig fart
Och en gynnande vind skall oss snart föra hem
Till föräldrar och sysskon och en alltid trogen vän.

N° 9.

En afton jag spatserade med ensam en gång
Då hörde jag en flicka med en dejlig sång
Hon gång om den gäman hon alskat så högt
Ty hon visste fullt att han henne förglömt.

Jag stod litet stilla gaf nogare skt
Ty uti mitt hjärta blef kärleken bragt
Den gäman du begråter hans ägan är lykt

24
De brusande vågor hans lif har bortryckt.

Omåttligt den pien hon degnar till jord
O himmel o himmel min sorg är nu stor
Nu är all min glädje på jorden förbi
Min ejöman min ejöman jag följer med dig.

Omåttligt hennes önskan blef snarlig fullbragt.
Ty kärlekens tårar tog snart öfvermakt
Hennes kinder de blekna hennes skönhet tog af
Tre veckor derefter låg hon i sin graf.

Den ejöman jag har älskat med mycket begär
Man hvad gör man ej för den man har kär
Nu vi de tillsammans de älskande två
Nu fick hon belöning för hon var honom tro.

N° 10.

En oro hvalfver i mitt bröst
Men stämmer upp med munter röst

25
En resa nu för handen är
Att resa bort från hemmet här.

Till apoken räcker jag min hand
Och sen bortflyr till främländs land
Fast rådet för mig från ditt hem
Lä kommer jag väl snart igen.

Fast svart det är att tänka på
När skall vi åter vådas på
Kan handa aldrig mer i nord
Ser du min fot på Finlands jord.

Men haf godt hopp till vår föräyn
Han ser till oss der upp från skyn
Han håller mig vid handen fast
Skjå jag flyr från dig med hast.

Min fot på skeppet sätter jag
Den är mot vågen ganska svag
Fast jag ifrån min hembygd far

Så skall dock tanken stanna kvar.

När vi marsseglen hissar upp
 Då fylls vårt blod med mod och hopp
 Att fästerjorden återse
 Farväl det önskar jag må ske.

Till England nu vår resa står
 Efter tre månader är vi der
 Till mitt hem nu min längtan står
 Men till Australien vi går.

Och derifrån vi segla sen
 Till molnen i Ostindien
 Att ta in last och ans förse
 Och på hemresan oss bege.

Till Norden jag nu vänder om
 Der jag har all min egendom
 Och mycket alskadt minne kvar
 Samt vänner, syssla, mor och far.

Enn är och nio månader tid
 Vi seglat har på bågans stig
 Och skeppet gjorde sådan fart
 Så att vår resa ändat har.

Kommando redan löst en har
 Och skeppet nu för blitten far
 Att hinna hamnen som vi ser
 För att der ankar falla ner.

N° 11.

En lantman kan plöja sin åker och ang
 Ri ri ri
 När grädden kommer går han i sin sang
 För lång tems sigan.

Helst annat en gjäma slita får
 Ri ri ri
 När skeppet avjalar och seglen slår
 För lång tems sigan.

Nu lättnar vi vårt ankar opp

Ri ri ri

Och seglen sträckas upp i topp
Förläng tems sagan.

Adjo farväl alla Jakobstabor

Ri ri ri

Och afvenni alla Sandvikabor
Förläng tems sagan.

Det blåser upp en härlig vind

Ri ri ri

Inart lojer Rapide som en hind
Förläng tems sagan.

Åskan hörs knall på knall

Ri ri ri

Då står en man vid hvarje fall
Förläng tems sagan.

Jag tänker resan är snart slut

Ri ri ri

Det syns en fyr långt rätt förut
Förläng tems sagan.

Nu har vi ankrat på Jakobstads ridd

Ri ri ri

Då får flickan igen sin vän
Förläng tems sagan.

Goddag min flicka hur mår du

Ri ri ri

Du är väl redan en annans brud
Förläng tems sagan.

Ja ätte där ser du för bort

Ri ri ri

Jag redan var en annans brud
Förläng tems sagan.

Tack skall du ha för blefven du skref

Ri ri ri

30
Som du med salakhet till mig skref
För lång tims sigrän.

Nu reser jag bort kommer aldrig igen
Ri ri ri
För du var salak mat en trogen vän
För lång tims sigrän.

Nu reser jag bort på det vilda haf
Ri ri ri
Och bötan der skall bli min graf
För lång tims sigrän.

N: 12.

Fly min gulle från strand
Skjut ättas som en and
Mellan skären blott varligt det går
Men tag sedan ett språng
Över fjärden så lång
Fram till näset der gödkarna står.

31
Der mitt hem jag följat
Fast än moder min gråt
Ty jag var hennes alderdoms stöd
Men j' härar jag sag
Ty min brännande hjög
Skj på fröjd och äfventyr God.

Och jag flydde med lust
Från den brännande kust
Knäpt en droppa vid afskedet flöt
Hogt i barmen det slog
Då var Harmonias bog
Genom brusande vågor bröt.

Smektt min brännande kind
Blef af avalkande vind
I mitt hjärta blef glädje och vär
Och jag drömde om makt
Och om lycka och prakt
Som man drömmer vid aderton år.

Men en storm inman bort
 Bleste luftelätten bort
 Med en räddande planka i hand
 Snart för lifvet jag stred
 Då en bølge så vred
 Eradte mig på en främmande strand

Nu var korsadt mitt mod
 Då jag sdeppsbruten stod
 Och jag angrade djupt mina fel
 Och den tår som du grät
 Då mitt hem jag förgat
 Kära moder låg tung på min själ.

Ach om blott jag förmått
 Till din hydda jag gått
 Men oss skilde omätliga haf
 Jag var biltog och arm
 Men vid vindarnas larm
 Ut till sjö jag mig åter begaf.

Men min glädjande dröm
 Som en span på en ström
 Flydde bort med min ynglinga häg
 Med en längtan så varm
 Med en klappande barm
 Mot den alskade Norden jag såg.

Länge segla jag fick förr än hemåt det g
 Förr än hemåt det gick
 Öfrer svallande vågor i dans
 Nu en man står jag här
 Ibland hembygdens skär
 Ut i morgonens skimrande glens

Hvarken gods eller guld
 För jag hem moder huld
 Jag är fattig som fordom jag var
 Men min gyllene dröm
 Och mitt arbetes lön
 Skall förgylfa min ålderdoms dar.

Huru röd² huru säll²
 Ser jag åter ditt fjäll²
 Solen skiner så grant på dess vagg²
 Moder färran ifrån²
 Kommer åter din san²
 Blif ej rädd för hans yfviga skugg².

Genom tårar jag ber
 Min Gud om ej mer
 Jag min moder i lifvet får se
 Att jag gläder igen
 Då blir lifvet min vän²
 Som min tro jag i döden vill ge.

Om min bon när dit upp
 Himmel öfver ditt hopp
 Som i barndomens tyngel var min last
 Efter ånger och strid
 Gif mig hem gif mig frid²
 Och för lätelse vid hennes bröst.

Nu slutar min färd²
 Och jag ser från den hård²
 Roken högt emot himmelen gå
 Dörren öppen o sej²
 Är det villa o nej²
 Der på trappan ju moder min står.

Hennes öga mig ser
 Se hon ilas hit ner
 O du allgode styrka mig gif
 Moder Gufvaste namn²
 Denna stund i din famn²
 Är den Gufvaste stund i mitt lif.

N° 13.

Min far han var en yäman
 En yäman så ung och rask
 Han tröttes hafvets bölja
 Kommer aldrig mer igen.

För en sjöman vill jag lefva
 För en sjöman vill jag dö
 För en sjöman så vill jag offra
 Mitt hjärteblod så rodt.

Och jag råder eder flickor
 Som tänken att gifta er
 Att ni aldrig en ung sjöman tager
 För att lägga sorgen till.

N° 14.

Att sjöman vara det är ett muntert lif
 Med glas i handen vi vilja dricka
 Champanjevin och matrosens skål.

Champanjevin det är en söt dryck
 När andra soffer då får jag vaka
 Då får jag ensam på däcket gå.

Att ensam vara behöfver du ju ej.

Om någon frågar så må du svara
 Att du är min och jag är din.

O sötie ju du är så långt från mig
 Trosens salar vill jag på dig tänka
 Trosens salar och i lunden grön.

Låt mig att vanta behöfver du ju ej
 Lök du de rike som är din like
 Och gör du det så då gör du rätt.

Jag söker ej efter guld och rikedom
 Ett troget hjärta som är det bästa
 Det må du troja det må du tro.

N° 15.

På styrbord kurs mot kalla norden
 Der sommaren står i sin glans
 Vi kommer ifrån södra länder
 Der ingen trogen flicka fanns.

Inart flickor ser ni oss tillbaka
 Fart afsked nu till vittne bär
 Ni glömmet icke att försaka
 En vän som håller er så kär.

Går mot obekanta öden
 Får se hur Gud det skicka vill
 Bli vägen då en graf i nöden
 I himlen harer du mig till.

En gång från stormigt haf jag finner
 Dig hulda flicka på vår jord
 Att hjärtat troget brinner
 Tro mig min flicka på min ord.

Författaren till denna visa
 Hvars namn var Wilhelm Pittersson
 Från hofvets strid och mörka öden
 Han stannar uppe landet med sin brud.

Adjo farväl för sista gång
 Jag afsked från dig tar
 Nu måst jag resa bort från dig
 Men du måst stanna kvar.

Ja kom och följ mig ned till strand
 Der står min lilla båt
 Får jag dig min högra hand
 Och ser så skiljs vi åt.

Ja kom och följ mig ned till strand
 Der skall du skada få
 Likhistan min der ferdig står
 Med flagg och rimpel på.

Ditt hjärta liknar jag vid snö
 Som faller i april
 När den går bort så vill jag då
 Och ej mer vara till.

Den linder röd som marmor är

40
Din mun är sockersöt
Hvar gång jag din blå ögon ser
Hvar bladdropp i mig rors.

Ett ting vill jag påminna dig
När vinden blåser hårdt
Att du då ej bedymrar dig
Med tårar eller gråt.

Och ankaret lättas upp mot kran
Och sjön mot bogen slår
Och några man till brassar går
När de kommande får.

Si skutan svjar ut från land
Och det med ganska hast
Och rodet tager himmerman
Adjo för sista gång.

41 55
N° 17.
Långt från mitt älskade fosterlands stränder
Seglar jag kring på det vilda haf
Äter mitt bröd i bland främmende vännar
Nöjd med den lott för synen mig gaf.

Jag såsom andra är skapad till nöda
Och hvilens odeltighet är der för fri
Blott vi ha hälsa och daglig föda
På går våra dagar så nöjsamt förbi.

Dock ingen dagbok jag ännu utgifva
Ej heller någon räkning hur dagarna går
Men jag vill endast för eder beskrifva
Hur vi redeligen sjöman mår.

En afton på hafvet solen gick neder
Hastigt ett stormvader träffar oss
Kälaverta natten utbreder sin fasa
Seglen förminskas så hastigt man kan.

42
Stundom i lugnet vi ligga helt stilla
Stundom vi seglar för fogeli vind
Stundom när stormen kanterar oss illa
Så söker vi hamn och ligga helt still.

N° 18.

Hvar blommande tärna på främmande kust
De lyssna för ögon tillt stjälvar i luft
Ty kärlek man lockar det enda begär
Den blomman jag glockat den växer i kär.

I Norden jag väger min fastemå
Der hjärtat ej säges för flammande guld
Der trohet man finner i svallande barm
Der kärleken brinner beständig och varm.

Så tungt är mitt sinne så mörk är min själ
Men en gång der inne det lysnar likväl
Så jag åter tillbakas från främmande land
För blita förtroligt min flicka i famn.

43 55
Likt blomman i våren dit stekaren flyr
Se dit flyr väl våren och vågen blir fri
Sen lättnar vi ankar sen seglar vi bort
Sjömännernas tankar de flynda förut.

N° 19.

I Stralsborg der bodde en adelman så rik
Så guld och penningar fanns honom ingen lik
Han egde blott en dotter hon var döglig hon var skön
Hon älskade blott en vacker gjöman uti lön.

En gjöman har hon älskat en gjöman vill hon ha
En gjöman vill hon älska till dess hon läggs i graf
Så litet som hon spissade så litet som hon drack
Hennes hjärta det var kärast hennes sinne var så
svagt.

Jag vill ej dörra jag vill endast sända
Till himmelen för dig min omma bön
Att hvart heligt din rosa en må landa

En lycklig hemkomst blir din kärleks lön.

En resa till Ostingen dit sjöman skulle gå.
Men hvad den sträckans fliken säga onände då
Hon bjöder honom lycka och många gång farväl
Hon säger då så svärligen allt för sin lilla vän.

Sjömannens bestämmelseort den träffade in
Då sätter han sig neder och skriver bref till vänner sin
Och uti första raden i det brefvet mände stå
Håll upp min vän att säga jag kommer nog ändå.

Maria hon fick brefvet om morgon till sig in
Sist var det litet glädjefullt för hennes unga sinn
En liten guth som bragt et han obelärdt gisk
Han utaf skön Maria tre spesidaler fick.

Maria läste brefvet med glädje och med tröst
Sist var det litet glädjefullt för hennes unga
Men brefvet det glände hon och lade på ett bord
Kvar på den grymma fadren kom in och det strålde
tog.

O fader o fader låt mig den sjöman få
Ej större gåfva du din dotter gifva mig
Så gör det mig detsamma hvart jag i världen går
Om jag ej honom eger om jag ej honom får

När han endast sjömannen var
Tro aldrig att du honom till din äkta make får
Först skall jag honom drapa och sen dig skänka bort
En kar har mig frågat och då mitt ja ord fått.

Men några år derefter kom der ett skepp till land
Kvar på den grymma fadren straxt ilar ned till
Han bjöder den sjöman uti en strand
Han bjöder den sjöman uti en rum med sig
Han hade ej i tanken att han mista skulle ett lif.

O sjöman o sjöman du är ju den som har
Förfort min dotter och du är ju hennes vän
Jag vill ej på dig hamnas tro mig jag säger sant
Såvida att du lofvar att du gyller ut mitt land.

46
När jag den gamla som din dotter alskat här
Men henne att förföra min själ aldrig var
Hvad vi tillsammans talade det visste ingen af
Hon är i mina tankar hon går i derifrån.

Den rysansvärde fadren han tänderna hopstak
Sen tar han fram den knifven han under rocken bar
Den sändte han i bröstet på jomannen god
Gick ut och stängde dörren ^{till} fick simma i sitt blod.

Sen går han derifrån till kära dotter sin
Kom alskade Maria skall du finna vänner din
Nu får du hålla bröllop med kärasten din
Nu får du blod i bagaren i stället för vin.

När Maria såg sin fader var bestänkt med blod
Då börjar hon att blekna men fattar ej en mod
Hon såg sin käraste blöda hon såg hvar knifven satt
Hon tog den oförfarad och stack den sin barn.

O fader o fader hör siata bönen min

47 55
Lagg mig vid jomans kista lagg vid jomans sid
Nu säger jag ej mera för någon vän åt mig
Nu slutas mina dagar och nu är jag gladelig.

När som den stona flickan dessa orden hade sagt
Då tar hon fram den knifven som hon i barmen
Lagt

Den sändte hon i bröstet jomk ned vid jomans
sid

Ej fadren det kan hindra hur fort han skyndar dit.

Till Stralsborg kyrka de bägge fordes han
Och kladda uti silke som kungen skänkte dem
Och uppå deras armar lag skara silket rött
Och ingen kunde säga hvoraf de hade dött.

Men bakom deras kista stod en annan som var svart
Hvar på den grymme fadren genast ledde bort
Med knifven uti handen till en varning för hvar en
Som nekar sina barn att få ta den de vill ha.

N° 20.

1 Jag minns ett land der jag som barn har lefvat
 En tid så fri från lifvets stormar var
 Der illand fäst och askult jag har sväfvat
 Men snart bortflyddes från mig dessa dar.

38 Vid sex års ålder jag den sorgen hunnit
 Att fattig varnlös ung och betryckt
 Jag såg min faster med döden från mig vinnit
 Han ned i bogen blef i från mig ryckt.

2 Och huru snart har flytt från mig dagar
 Att leva så i skyld utan min far
 Jag som många andra tidigt beklagat
 Att faderlös framleva mina dar

Men Gud äg meder från det höga
 Uppå mig som så ung och varnlös var
 Har ständigt haft på mig sitt fadersöga
 Och i all motgång varit mitt förvar.

Jag lefde glad min barnhets dagar
 I sällskap med min syster och min bror
 Det samma som jag fått erfara
 Att utan stöd mig se på denna jord.

Mitt bexton är jag fullt och gick till stranden
 Och såg åt sjön som jag skulle i ark på
 Utaf min far som långt i fjärran landen
 Sin ögon stutit ned i bogen blå.

En yngling blott till nitton år jag hunnit
 Da ren af kärlek mitt hjerta brunn
 Jag varse blef en morgon ny upprädnad
 Jag fann min salhet i min flickas lemn.

N° 21.

Att hafvet från den lugna stranden
 Skådar jag med längtan ut
 Ty jag vill ut åt fjärran landen
 Att bli förhyrt af en kapten.

50
Med hårdadt mod och redligt hjerta
Ja med kamrater och en vän
Jag delar gerna sorg och smärta
Och det gör hvarje sjöman än.

Om bord då öfrets dömar kallar
Tag in vår last gör allting klart
Rims alltid gö för bogen svallar
Si seglar bort med dejlig fart.

På stranden står de gamla fäder
Och många int med tår på kind
Men deras gråt men deras klagan
Hörst i mer kom foglig vind.

Landtmän som hemma vandren
I plöjen iherfält i ro
Ni alltid påver någon klandren
Och hat till oss sjöman i bor.

Men ni skall si hur vägen svallar

51 55
Mot berg och backar brakar skum
Och styrmans röst till resven kallar
De antror vi till nocken ut.

N° 22.

Du rest från mig och lemnat mig på stranden
Att stå en stund och längta efter dig
Kom än en gång till stranden rack
mig handen

Kom än en gång ur slupen upptill mig.

O glöm ej den som svigt på dig tänker
Som intet lefra kan förutan dig
Vill älska dig och dela dina öden
Ja intill döden vill jag älska dig.

Gif mig en kyss den första i den sista
Gif den åt mig som är din trogna vän
Jag ser en tår ifrån ditt öga brista
Låt mig med kärlek torka af dig den.

52
Grät icke du nej torra af dig tårn
Och låt den blåsa bort med västanvind
Nog kommer jag fast det en tid kan dröja
Och då blir jag för evigt evigt din.

Adjo farväl kanske för sista gången
Till afsked räcker jag dig nu min hand
Adjo farväl det finnes icke någon
Som alskar dig så högt i lifvets land.

N° 23.

Säg du det hvita seglet fylldt med vind
Som styrde kasan emot Gotlands strand
Thamn det kom och sen så blekom kind
Af mannen bars dess unga chef i land

Och det blef natt och månens skimmer drog
Sin silfver slöja öfver land och haf
Och älfvorna de trädde dans i skogen
Och morgonsolens strålar göddem de.

53 55
Nog var den dunkla sommarnatten lång
För främlingen på plågens tjeta bädd
Men morgon blef det dock ännu engång
Och himlen blef i i guld och purpur klädd.

Lifvet och döden stridde roten röt engel sökte
Jaga den hvita engeln bort från hans hufvudgård
Segern var länge viss men hur sig plågan ökte
Flydde med tygt för faran lifvet från blekeman-
nen.

Och med en helig bafvan
Sänkte sig latta vingar
Skuddarns hvita engel
Köttoys hans kalta kyss.

Det är förbi nu har min ande skakats
De tunga böjer af i stoftets verld
Ej under att jag gläds jag har ju vakat
På mången ensam natt af plågens tårn.

Mig lifvet gör hvad godt det kunde bjuda
Jag var så ung nog var det svårt att do
Nu stola grafvens klocker för mig fjäda
På skänd kust en hafsmäuten o.

Kanhandla skall en vänlig vindfläkt bära
Min sista suck långt hän till fjärran kust
Der är mitt hem der dväljes mina kära
Der var min tanke var mitt hjärtas lust.

Snart var min färd igenom lifvets vägar
Snart fann jag ankarplats i himmelen
Här läses alla lifvets dunkla frågor
När anden till Allfaderen går igen.

Här klockan klämtar skuggorna försvinna
Nu läses alla jordelivets band
Nu är jag redo må min hälsning hinna
Till min kära i mitt fosterland.

Främlingens graf på Gotthlands jord

55
Skall jag blifva glömd
Han säger i frid och på den gröna kullen
Skall blommor vittna om vårt deltagande i hans
Trolofvades smärta.

N° 24.

Jag icke längre digga får
Mitt skepp nu redan färdigt står
Och flickan följer mig till strand
Och räcker mig sin hagra hand.

När ankar lättas allt gör klart
Och skeppet börjar göra fart
Gud vare med dig med sin hand
Ledsage dig till främmans land.

Nu lemnar jag mitt fosterland
Och flickan följer mig ned till strand
Han säger lef nu lyckelig
Men i ditt hjärta gämnar du mig.

Ett vemot flög i hennes häj
 När hon de hvita segel såg
 Som sänkte sig i fjärran haf
 En suck mot nordlig vind hon gaf.

Nu då hon intet seglen såg
 Hon saktat hemåt börjar gå
 Hennes hjärta tycktes gå i graf
 När hon sitt sista afsked gaf.

N° 25.

När gälden kommer ger man ut att dricka
 Vid Lullbergs bron der fins en vacker flicka
 Der får man leka ja pyssa och smeka
 Och punsch och vin som vatten strömmar in.

Der samlas folk af alla slags nationer
 Och ynglingar af alla professioner
 Och gifta männer var hennes vänner
 Bland hvar och en hon tröfdes bäst allens.

Ack sköna roo om jag fick se dig sitta
 I stads orangeriet och genom gallret titta
 Det stora gula risat ej så fula
 Ljung der en sång när tiden gör dig lång.

Imå englar bära dig på sina händer
 Ja sådana englar som polisen sänder
 De dig angifva ditt skydd må blifva
 Att föra dig i kretsen inom sig.

En sådan tärna bör man väl ej klandra
 I bland så råka de i lifven på hvaran:

dra
 Du segern vinner det hvar man finner
 Ty ingen kan bli lycklig utan dig.

N° 26.

Ack hören i njämän som plöjen
 Neptunos på böljan blå
 Hur mycket i må lida

När landtman till hvila kan gå.

58

När vet jag hur hafvet kan brusa
Och böljorna resa sig opp
När stormen begynner att sura
Och det knakar i mässegel och topp.

Från Morstrand vi lyckligt utsegla
Den 18 marsuti fjöl
Och god vind det intet felte
Förnydde var alla ombord.

Men straxt andra dagen derefter
Blef all vårans glädje förbi
Ty stormen tog till utaf krafter
Det skedde ett jämmerligt spel.

Det stötte så hårdt mot en klippa
Med sådan förskräckelig fart
Att skeppet i två minuter brista
Och allting blef uppfyllt med vatten.

En del sprang i hafvet
De tänkte att simma i land
En del blef i skeppet begravet
Ty allting blef uppfyllt med vatten.

Ja bränvinspipor och ankarer
Och brödet i haf kasta vi
Ja otolte matrover må vandra
På sjön i ett omheligt lif.

Härmed vill jag ända min visa
Och intet mer beklaga min nöd
Långt hellre jag Herren vill prisa
Så som mig hafver frälst från min död.

Nu har jag förvunnit min våda
Nu är jag nöjd igen
Ty tackar jag Gud för hans nåde
Till sjön står min åtra igen.

59

Kärleks visor.

(16 blad)

No 1.

En jägare gick ut att jäga
 En jägare gick ut att jäga
 Allt i en skog så grön ja ja
 Allt i en skog så grön.

Hvad mötte han på vägen
 Hvad mötte han på vägen
 En pie som var skön ja ja
 En pie som var skön.

Hvarthän Hvarthän skön pie
 Hvarthän hvarthän skön pie
 Hvarthän du stoltter mö ja ja
 Hvarthän du stoltter mö.

Jag skall gå hem till min fader
 Jag skall gå hem till min fader
 Som bor i skogen grön ja ja.

62
Som bor i skogen grön.

Hvad skall du hem till din fader
Hvad skall du hem till din fader
Som bor i skogen grön ja ja
Som bor i skogen grön.

Der skall jag blommorna plocka
Der skall jag blommorna plocka
Och knyta kransar der ja ja
Och knyta kransar der.

Hvem skall den kranse få ega
Hvem skall den kranse få ega
Den skall min fastman ha ja ja
Den skall min fastman ha.

Hvad drog han af sitt finger
Hvad drog han af sitt finger
En ring så röd af guld ja ja
En ring så röd af guld.

63
Tag den tag den skön pie
Tag den tag den skön pie
Tag den du stoltter mö ja ja
Tag den du stoltter mö.

En annan eger mitt hjärta
En annan eger mitt hjärta
Och honom sviker jag ej ja ja
Och honom sviker jag ej.

Ku har den jägaren jagit
Ku har den jägaren jagit
Och fått sin vilja fram ja ja
Och fått sin vilja fram.

N° 2.

Så vill du en vandring med mig göra
Genom lifvets obekanta land
Så len jag lofvar dig så säkert föra
Med full fortrolighet rack mig din hand.

Jag har dig sett du har förtjust mitt hjärta
Jag suckar rort hvar gång jag hör ditt namn
Ett enda ord från mitt beklända hjärta
Låt mig för evigt stutas i din famn.

Jag fattig är och kan dig ej begära
Jag endast blott ett svar begär af dig
Var jag född att hjärtat med dig dela
Då var jag frälet och mina qual vor glömd.

O grymme saknad ser du hvad jag lider
Och ser du hoppet du beröfvat mig
Ach se mitt hjärta hur det alltid quider
Då jag för evigt evigt skiljs från dig.

N° 3.

Hören i unga gossar som här ogifta går
Som världen litet känner an mindre dig
Shänk aldrig edert hjärta åt någon falsk vän
Shänk hellre det för evigt åt Gud i himmelen.

När jag mig rätt besinnar hur allt förändrat sig
Då börjar mina tårar att rinna upp på mig
Best glädjen står i blomning i våra unga bröst
Då stutas all vår glädje i sorgens kulna bröst.

Jag tänkte då som andra att välja mig en vän
Och den så högt jag älskade näst Gud i himmelen
Men för att jag var trogen blef falskheten min lön
Det skall en gång belönas så sant Gud hör min bön.

Den vännen jag har älskat den hafver jag nu mist
Jag får nu sitta ensam som fågeln på en quist
Jag tycker att mitt hjärta vill brista i mitt bröst
Ty nu är från mig fluten all glädje hopp och tröst.

Var morgon står som solen går upp på himmelen
Då börjar jag att tänka på dig min falska vän
Om qualen när som andra begripva sig till ro
Då önskar mig doden och grafven till mitt bo.

Shall jag nu gå och skämmas för alla som mig ser

Ly alla som mig kanner de säkert att mig ler
jag är en fattig ^{flicka} ~~flicka~~ som ensam lefver här
Så ensam och förskjuten af den jag had så kär.

Låt människorna slamma och göra nerr af mig
Om dem så litet soar så låt dem soa sig
Men fåglarna ha nästan hvar de gånna sig
Men stackars jag har ingen som väntar up-
på mig.

Kanhända dagen kommer då du får ångra dig
För allt det du gjort illa och orätt emot mig
Jag vill dig aldrig skada för mina ögon örer
Ty det i hjärtat avider hvar gång jag på dig ser.

Men tänk hvad jag fått lida för det jag alskat dig
Och nu finns ingen mänska som kunge tröst
at mig

Men det att plocka blommor på torra blomstertor
Der som ej finnes kärlek der följer falsk
het med.

67
Men och dig då en make som bättre är
än jag.
Så må dig lycka följa intill din sista dag
Men ett hvad jag dig beder om du vill lyda mig
Gör aldrig mer så illa som du har gjort mot mig

Nu slutar jag att skriva till dig min vän så kär
Jag vill ej längre lefa i sorg och besvär
Då jag ej har i tiden fick lof att bli din brud
Höja vi träffas åter i himmelen hos Gud.

N° 4.

Den sköna Emma tröstlös låg
Odräglig var hennes smärta
Kär hon sig öfvergifven såg
Af den hon skänkt sitt hjärta

Hon sade han mig svurit har
Att evigt trogen vara

68
Imorgon dock till kyrkan far
Att sig vid annan para.

Fäst många ann begärde mig
Så valde jag dock denne
Mitt hjärta som förklarar sig
Kan aldrig älika tvunne.

Ack Wilhelm du den ende var
Som lart mitt hjärta omma
Fäst trolos har du det gvar
Jag kan dig aldrig glömma.

Hvad är mitt bratt sag på hvad ty
Du mig till döden domde
Hon är väl mera rik än jag
Och annat allt du glömde.

De ögon du så sköna fann
Du dömt att ständigt gråta
De kinder för hvars glans du brann

69 5
Att blifva af tårar våta.

Min brudvång lär bli mörk och kall
Din grymhet och min smärta
Dock ingen annan hämnas skall
Än just ditt eget hjärta.

Till kyrkan skall min Wilhelm gå
Att med en ann sig para
Men mina vänner lagen så
Att jag då der får vara.

När han ses komma med sin brud
I stat och prakt de båda
Uti sin hvita svepduk
Den svikna Emma skådar.

Allt avartnar och förmarkar sig
Min mor jag tror mig höra
Från grafven till mig ropas så
Ja Emma skall så göra.

Jag ser hvad kanske ingen ser
Sjig englar kring mig svingar
Jag hör och kanske ingen mer
Att alla klockor ringa.

Hon stapplar med farväl farväl
Sjig matt mot väggen vandrar
Och så sin andes omma själ
Hon till sitt urgrund sänder.

Hon föll som blomman i sin vår
Den stormens ilar fälde
Dess vänner under suck och gråt
Om hennes lik bestälde.

Den nästa dagen Wilhelm kom
Till kyrkan brud att byta
Sen han de eder svarat om
Som han så djärf mänd bryta.

Han kom så gladt i präst och ståt.

571 5
Sin nye brud han ledde
En häutig Gud dock ett försät
Dem valförtjent beredde.

Mest krossad vid en öppen graf
Man fick en kista skada
Dess lock med hast blef lyftadt af
Men Gud hvad syn för båda.

Här Emma blek och andlös låg
Men vacker än som dagen
Ej döden som man hemant såg
Här plana ut behagen.

Här låg hon kall en blomsterkrans
Dess vackra hufvud pryddes
Förgat ej mig bland dessa fans
Med mer som nog betydde

Stem och vänlig Wilhelm stod
Hans samvett grymt sig väckte

Inärt stelnade hans varma blod
Han sina ögon täckte.

Thast blef folket stöckadt här
Och alla greto mycket
De sade Emma ligger der
Det himla mästare stycket.

Hon som så skon och dygdig var
Men föll i falskhets snara
Se Wilhelm hvar du offret här
För det du Gud bör svara.

Varj i ångers gacka kärlek blyg
I Wilhelms bröst så gemna
Förbannad af sin fosterbygd
Och af sig själv än mera.

Förtretad han till kistan lopp
Att sig på liket kasta
Med larrning uti hela sin kropp

Till Emma så han hastar.

Han henne sen i famnen tog
Kär hjärtat tyckte brista
Han gaf ett rop med det han föll
Det ropet var det sista

Om bruden som en trolös tog
Jag stort ej kan berätta
Hon sorgsen ensam hemåt drog
Fäst icke nöjd med detta.

Ett rum likväl i Emmas graf
Här Wilhelms lik fick taga
Sen han så dyr försoning gaf
Låt man det sig behaga.

Låt fick då Emma sitt igen
I jordens dystra gämma
Trolös himmels finger här
O märk hur han kan domma.

7
I som för oss skuld görens lida
Af loften och af eder
Eist Wilhelm väl snart om er sak
Kan mycket säga eder.

N° 5.

Sex vintrar förgått och frött ser jag dig åter
Men alekande dig, som jag engang har mist
Jag sammar dig åter som fordom jag gråter
Vi mötas i tårar så skildes vi sist.

Du fruktar min kärlek har verlat med ären
När mycket kan tiderna härja ibland
Men kärlek den är ju så evig som våren
Berättas det här i de saligas land.

Men jag skulle lemna min tro åt densamma
Körvisnat allt redan och bytt sig till bröd
Så skönt för mitt öga fordom du blomma

75
Väl minns jag den tid då så glad var den armens
Som hvilar nu fylld och rund i min hand
Jag kommer ihåg hur den svallande barmen
Bar lydig och rund sin snärande band.

Och lockarnas natt är ännu densamma
Och kindernas purpur jag känner igen
Bekant är mig ungdomens strålände flamma
Som blickar så varm och så innerlig än.

En blomma i framtid du mig måste flåta
Gemensam så blir genom lifvet vår stig
En vår vill jag aldrig förgåta
Men sommarens fågling den väljer jag dig.

O snart oss en yngre du suckar skall
Förtjena min kärlek är bättre än tro
Ja skon är väl världagens smagande lif
Men skonare sommarens yppiga ros.

N° 6.

Karolina du min hjärtans vän
 Blott genom dig kan jag lycklig bli
 Carolina huldade flicka du var g'ond på mig
 Jag älskar dig
 Nej jag litar ej på din ord
 Jag ej för en man kärlek bysa kan
 Carolina hvarför då ej
 Var ej ond på mig ty jag älskar dig.
 Carolina söta engla barn
 Jag hvarje stund
 Carolina o du perleskatt hur längtar jag
 Både natt och dag
 Manners smek är en däst skrymteri
 Sök dig då en annan lemna mig i fred
 Carolina och hvarför då ej
 Var ej ond på mig ty jag älskar dig.

Karolina ack du känner ej
 Längtan i mitt bröst och min kärleks eld
 Carolina du känner ej denna lifva trost
 Ut i mitt bröst.
 Ja i männer vet att med hat och svek
 Nattet lägga ut ni får därför nej
 Carolina ^{ack} hvarför då ej
 Var ej ond på mig ty jag älskar dig.
 Carolina tro mig säkert du
 Ty min trohet är ej skrymteri
 Carolina sköna engla bild
 Dig jag horer till som en trogen vän
 Mamma säger städs tro ej dotter min
 Hvad en man dig sagt om sin kärleks makt
 Carolina och hvarför då ej
 Var ej ond på mig ty jag älskar dig.
 Carolina du allerskönaste mö
 Lat beöka dig och mig lycklig gör
 Carolina skänk mig nu ditt ja

Och som kärleks pant säck mig med din hand
Och ditt hjärtas stätt mig blott helga stätt
Mottag då min hand såsom kärleks pant
Karolina enda hjärtans vän
Du förtjenar mig ty jag älskar dig.

Karolina hulla tusenskon
Hvilken sällhets fröjd lifvar nu mitt bröst
Karolina tag nu mot en kyss.
På din runda kind och rosande mund
Dig jag hörer till gerna jag det vill
Kyss och smeka dig hjärtans innerlig
Karolina o du gynnat har
Med din kärleks hand nu vårt paradiset.

N° 7.

Hjartat klappar i mitt bröst
Lilla vän min enda trost
Från ditt hjärta sviken
Gill jag ensam då.

Aldrig kan jag glömma dig
Kast du never svikit mig
Ty ditt namn är redan skrifvet
I mitt hjärta in.

När som andra roas sig
Ingenting förmjer mig
Alla gröna lunder blekna
Då jag saknar dig.

Kommer du ej mer ihåg
Då du vid min sida låg
På min arm du lilla sota
Gut det endast äg.

Hand i hand och bröst mot bröst
Var du mig en liflig trost
Döden skulle dock åtskilja
Och ifrån hvarann.

Allt hvad du och jag min vän

Talade om kärleken
Hvarje bys och famntag sen
Säckte lif i den.

Dagen mellan mig och dig
Var ju så behaglig
Hvar gång jag då dig besökte
Som en rosen stig.

Tiden mellan hvarje gång
Var mig alltid trög och lång
Intet kunde hjärtat hindra
Falskhet eller tvång

Ofta vann det i min häg
När jag vid din sida låg
Shall jag än min vän få skida
I en annans famn.

Om dagen är du stads för mig
Om natten drömmar jag om dig

Aldrig nänsin val jag trodde
Du skull svika mig.

Vare långt ifrån den dag
Suckade och tänkte jag
Att vi skulle öfvertrada
Kärlets gudens lag.

Men olyckan har då händt
Du ditt hjärta från mig vändt
Glädje skåten är nu tommer
Lorgen inneskänkt.

Men för allt hvad jorden bär
Är jag endast i dig kvar
Trohet skall mig aldrig tryta
Hast du trolös är.

Är nu bandet slitet af
Har din trohet gått i qvaf
Sile jag ej på flickor tanke

82
Förän jag läggs i grap.

Låt dig då en bättre vän
Som dig mer behaga kan
Torde hända att jag finner
Trohet hos en ann.

Ingen är så stickelig
Att han ej förbryter sig
Ladant skulle vi förlata
Den som ångrar sig.

Om nu himlens afäigt var
Oss förena till ett par
Fasfängt söker man att skilja
Dem gud parat har.

Hjärtans lilla gusva vän
Låt den förra kärleken
Lika klar som den har varit
Yppa sig igen.

83
Snart kunde dagen komma upp
Klarare för solens lopp
Kärleken som varit har slocknat
Äter flammor upp.

Slut mig då uti din famn
Skrif i hjärtat in mitt namn
Skanderan och afundstungan
Till portret och slamm.

Kärleken som varit ren
Bli en böda tung som sten
När man lemnas som en dufva
Ensam och allen.

Lycklig skall vår tid framgå
Rosor skola vata på
Dagen den vi vandra skola
Tills vi blifva grå.

Hasta j'uti ditt val

84
Tro ej fälska tungors tal
Kärleken är blind som döden
Dygden väg är smal.

N° 8.

Jag älskar dig kär vänner min
Ur djupet af min själ
Men hoppet att dig få ega
Jag säga må farväl.

Den glöd du i mitt bröst har tändt
Kan ej utsläckas mer
Förran i grafvens sköte
Den djupt skall sänkas ner.

Kär lilla fågeln slår sin drill
I skogens gröner lund
Da blir min hög så sörren
Och lifvets modor tung.

85
Äck om jag egde båd gods och guld
Och icke rikedom
Höst skulle lifvets lycka
Bli tung för mig ändå.

N° 9.

För ditt väl mitt trogna hjärta ämnar
O det slår så vanskapsfullt för dig
Dig ja dig jag aldrig kan förglömma
Fast jag vet jag är förglömnd af dig.

Tacksamt skall du i mitt minne leva
Tanken på dig skall en njutning bli
Ja din bild skall för mitt öga svefva
Så länge lifvet än är kvar hos mig.

O det fins ej glädje mer på jorden
Äck min sällhet varade så kort
Säg om lyckan blott en dröm är vorden

Och likt strömmen sedan flyter bort. ⁸⁶

Du har glömt den aldrig dig förglommer
Den stilla bor uti sin ensigtst
Ja du har glömt den stilla dig förgam
Thydda hos sin älderstigna mor.

N° 10.

I lunden i lunden hur härligt är g' der
På talte flickan glädligt men korskod hon
var kär

I våll är dans der inne till dansen vill jag gå
Till dans gå bygdens tärnor och gossarna de små

Tringen af glädjen stod Ida innan kort
Da solen skred i vester på purpur skyar bort
Men än i lundens salar var gammal lust och
Och Ida stod som lyftad på sky mot himlens höjd

Hur dansen sig vander allt under löfrad gren
Och flögens toner stiga allt upp mot månens
shen

En friare fick ida men ack hvad han var rar
Ses brudhan hänsykt famnar och bort från dan:
sen far.

O flicka i dans du vann min kärlek ren
Kom i min famn jag avär dig min tro vid stjär:
nos shen.

Den lycka har du vunnit du är mitt hjärtas brud
Jag älskar vid jorden vid himlen och vid Gud.

Ja är du min brudgom tag mot min jungfruhand
Jag älskar dig jag avär dig min tro vid himlens
rand

Om dig jag redan drömde i sköna morgon:
dar

Nå minnet af vår sällhet än länge lefva kvar.

N° 11.

Öflicka du som ensam synes dröja
 Ditt gulblå öga blickar upp mot skyn
 Allt för den vänner som så synes dröja
 Ja närmare sitt mätta lager ser.

Men du är lycklig du har hunnit hamnen
 Ensam står jag nu vid hafvet sjelft
 Träfsamt sedan räcker jag dig handen
 Jag tror jag klagar att jag ensam är.

Skild från dig i nordens ack hur gerna
 Skild från dig nordens tysta lugn
 Skall du klaga någon gång o stjerna
 Som i din dunkla bana lyser upp.

Skild från dig igenom systers mäte
 Omfamna ålskarens mor och far
 Men glöm då ej den som sger ingen
 Ej ick mig som sjelf på vean står.

Stanna yngling vänd dig om tillbaka
 Betänk den tid den du framlefvat har
 Försvigtigheten du ej hunnat väja
 I dina ungdomens förflutna dar.

Glöm ick mig glöm ej de lifva stunder
 Dem vi tillsammans haft glöm ick mig
 Då aftonsolen i vestan skogar glomma
 O himmels guft att hvila på hos dig.

Handwritten text in cursive script, likely a letter or document, written on aged, yellowed paper. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text in cursive script, likely a letter or document, written on aged, yellowed paper. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text in cursive script, likely a letter or document, written on aged, yellowed paper. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text in cursive script, likely a letter or document, written on aged, yellowed paper. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

